

МОЛОДІЖНИЙ КОЛОС

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Рік видання IX.

№ 94 [1950].

СУБОТА, 10 СЕРПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

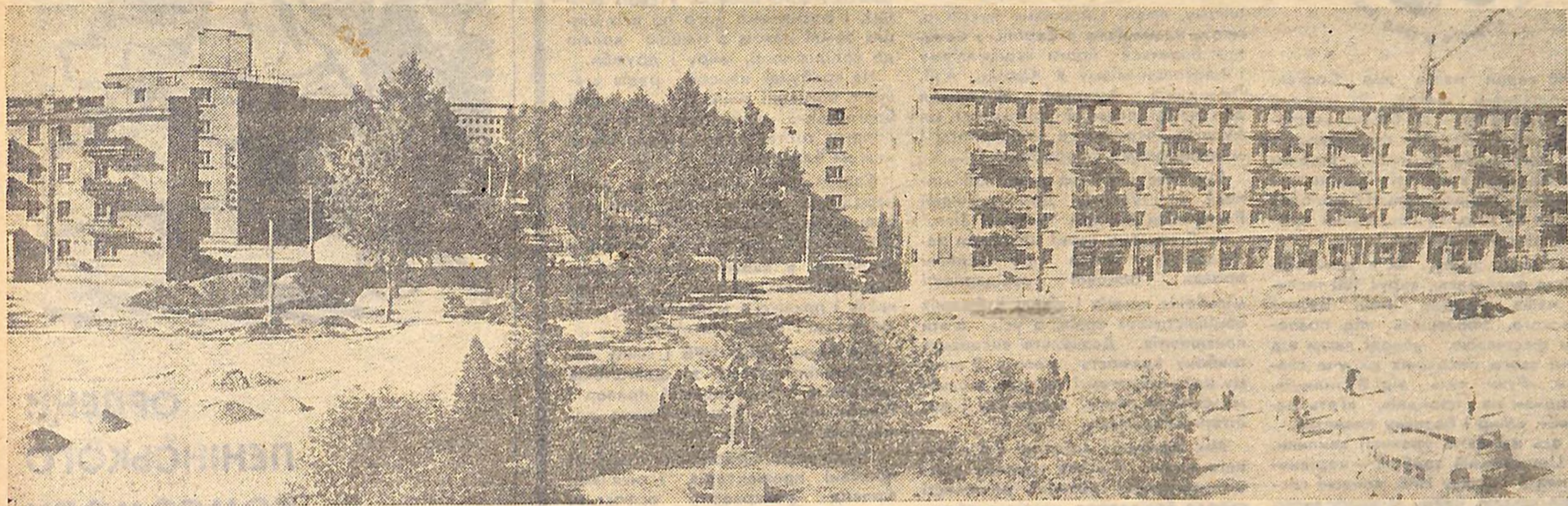
«УРА, ЗОЛОТІ ЛАУРЕАТИ!»

Барвистими квітами, святковим гомоном розців учора на п аеровокзал. Кіровоградці прийшли зустрічати свій улюблений танцювальний колектив «Ятраї», який повернувся на Україну з IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. В руках ветеранів самодіяльного народного ансамблю Бориса Мальцева та Юрія Акінічева лозунги: «Ура! Золото наше!», «Палкий привіт золотим лауреатам!».

І ось приземляється літак. Першим на кіровоградську Землю ступає керівник ансамблю Анатолій Михайлович Кривохижа. У високо піднятій руці виблискуює на сонці золота медаль за блискучий виступ на конкурсному концерті у Софії. Самодіяльних артистів палко вітали представники багатьох установ і організацій обласного центру.

РАДЯНСЬКОМУ ФІЗКУЛЬТУРНОМУ РУХОВІ — 50 РОКІВ.

Матеріали до Дня фізкультурника читайте на 3-й стор.

КОЛГОСП ДОПОМАГАЄ ШКОЛІ

Центральний Комітет КП України прийняв постанову про довід роботи первинних партійних організацій і правлінь колгоспів імені Куйбишева Сквирського району Київської області і «Україна» Кіровоградського району Кіровоградської області по поданню допомоги загальноосвітнім школам і дошкільним закладам в громадському вихованні дітей. В цих колгоспах питання виховання дітей і роботи з батьками систематично обговорюються на партійних, колгоспних, профспілкових і комсомольських зборах, засіданнях правлінь. Значну увагу парторганізації і педагогічні колективи приділяють професійній орієнтації, психологічній і практичній підготовці учнів до праці, прищепленню дітям любові до рідного села, колгоспу. І як наслідок цього — більшість випускників середніх шкіл залишається працювати у своєму селі.

Правління артілей створюють відмінні умови для успішного навчання і виховання дітей. Так, колгосп імені Куйбишева збудував двоповерхове приміщення для Кривошійської середньої школи на 560 місць, допоміг устаткувати навчальні майстерні. Колгосп «Україна» спорудив для Яркоголенської середньої школи зиповий будинок на 520 місць, щороку виділяє кошти для обладнання кабінетів. В самому тільки минулому році на ці потреби асигновано двадцять тисяч карбованців. Обидва колгоспи безплатно забезпечують шкільною формою і підручниками всіх учнів.

Велика робота провадиться по створенню належних житлово-побутових умов для учителів.

ЦК КП України схвалив довід роботи первинних партійних організацій і правлінь колгоспів імені Куйбишева і «Україна». Партійним організаціям і правлінням колгоспів республіки рекомендовано наслідувати цей цінний досвід.

(РАТАУ).

ПЕРЕІДЖАЛИ в нову квартиру. Хлопчик занітував татка: — Це тут ти футболу гавив?

— Тут, — засміявся батько...

Ишлося про новий житловий район, що в Знам'янці біля залізничного вокзалу. Тут і справді ще недавно був пустир. А зараз височіють десятки багатоповерхових споруд. З кожним роком їх кількість збільшується. Один сімдесятиквартирний будинок здано навесні. В ньому є антека, відділення зв'язку, майстерні по ремонту годинників, електроприладів та одягу, промтоварні магазини. В кінці року ще буде здано два таких будинки.

Потурбувалися тут і про молодь. Десять після Жовтневих свят 105 юнаків і дівчат — робітників залізничного вузла поселяться в новий гуртожиток.

Закінчується спорудження водолікарні. Лікувальний корпус з радоновими ваннами в червні вступив у дію. Вже оздоровлено першу групу хворих. До зими будівельники підготують і житловий корпус, клуб, їдальню.

Не забуваємо ми і про гостей, — розповідає заступник голови Знам'янського міськвиконкому В. А. Булах. — Для них кінчаємо зводити готель на 90 місць. Біля вокзалу здали кафе «Вітерець», а на розвилці, де сплітаються дороги, які ведуть на Кіровоград, Київ і Дніпропетровськ, на День будівельника відкриваємо нове двоповерхове кафе «Дубок».

Тов. Булах розповів, що на всіх новоспоруджуваних об'єктах працювала і працює молодь. Особливо старяться юнаки та дівчата з будівельного

ЗНАМ'ЯНСЬКІ НОВОСІЛЛЯ

управління № 141 та пересувної механізованої колони № 2. У міськкомі комсомолу з теплою говорять про молодіжну бригаду штукатурів Ліди Куценко. Дівчата щомісяця перевиконують норми, лишнє завдання, наприклад, виконали на 157 процентів.

Старяться в ювілейному комсомольському році й інші молодіжні колективи будівельників.

На фото: вгорі — новий житловий район Знам'янки, внизу — бригада Л. Куценко (зліва направо): Ліда Онисенко, Віра Піддубля, Валя Григораш, Дуся Компанієць і Ліда Куценко.

Фото В. КОВПАКА.

11 СЕРПНЯ — ДЕНЬ БУДІВЕЛЬНИКА

Азбука діяльності — вірна

Коли якесь питання вивчене досконало, кажуть: азбука відома від «а» до «я». Азбуку своєї діяльності непогано вивчили і комсомольці Кіровоградського м'ясокомбінату. А одне з перших їх прагнень — бути з помітним дарунком напередодні піввікового ювілею своєї Спілки.

В учительській навчального корпусу сказали, що комсомольський ватажок в цеху, інші запевняли, що бачили біля учнів, котрі сьогодні здають останній екзамен. В цеху повідомили, що тільки що був і десь подався в справу.

Секретар комсомольської організації Саша Лейзерович справді-таки стояв у гурті учнів і про щось жваво говорив з ними. Тут ми й познайомились.

Ліля Півень, майстер холодильного цеху, розповіла:

— Наш цех допоміжний, Але

без нього не обійтись. Є в нас дві бригади — Антона Короленка і Віктора Чернова. Змагаються. Щодня «блискавка» сповіщає, хто переміг. Поруч вивішується листівка «Комсомольського прожектора». Віктор Дорогий, слюсар з компресорного цеху, слідує, щоб вчасно видавався кожний номер.

В шприцувальному відділі — зустріч з Вірою Чернобривець: — Наші плани? Мати сто тонн ковбасних виробів понад план. Чи впораємось? А дивіться: денна норма на людину — переробити 600 кілограмів м'яса, а ми даємо 900.

Є серед комсомольців молоді раціоналізатори Микола Довженко і Вадим Столярів. Хлопці змонтували для холодильника дистанційний вимірювач, автоматизували подачу

проб, встановили сигналізацію котельної.

В обвалочному відділенні всіх застали на робочих місцях. Дівчина в біленькому халатнику сиділа за письмовим столом, щось підраховувала.

— Це — Ніна Журавель. З Вінниччини до нас приїхала, — мовив Саша.

Дівчина встала назустріч, соромливо опустила очі, а тоді радісно до Сашка.

— Одержали від міста замовлення на 350 тонн ковбасних виробів. Вже виконуємо.

Далі розмова в чепурному полісаднику напроти комбінату. Навколо квіти. Їх багато. А ще недавно, рік тому, тут були жулики та непролазна багнюка. Комсомольці власними руками рили канави обабіч алеї, возили чорнозем...

...З відкритих дверей на-

вчального корпусу вибігли збуджені юнаки і дівчата. Групкомсорг Галя Рязанова щиро радіє:

— Жодної четвірки! Всі екзамени склали на п'ять.

За різнобарвним шумовинням квітів видніється спортивний майданчик. Інструктор по спорту Микола Комісаров не без гордості:

— Мені на рік треба підготувати 57 третьорозрядників, а вже 113. 14 чоловік з другим розрядом і 3 з першим. Нещодавно готував команду до змагань. Хлопці й дівчата працювали на тренуваннях з подвійними силами. Тож і виборили перше місце — взяли кубок серед харчовиків обкому профспілки. В змаганнях на першість обласної ради «Авангард» з настільного теніса маємо теж перше місце. Більше половини учасників змагань увійшли в збірну області.

Так, бойовий тон задають комсомольці Кіровоградського м'ясокомбінату. Азбука їх діяльності вірна.

Л. ПОПРАВКО.

м. Кіровоград.

Цей племінь не погасне ніколи

240 годин палав над Софією фестивальний факел. Як швидко вони пролетіли і як багато вмістили в себе! Десять фестивальних днів, зустрічей, дискусій, творчих змагань. Вони в пам'яті у кожного з 20 тисяч учасників зльоту молодих борців за мир, за соціальний прогрес, за світле завтра.

6 серпня знову, як в день відкриття фестивалю, вирує 100-тисячна чаша стадіону імені Василя Леваского. Зібравшись під прапором фестивалю, молоді люди від імені свого покоління рішуче сказали: «Руки геть від В'єтнаму!», «Фашизм не пройде!», «Геть расизм!», «Мир і безпеку планеті!».

І ось настають урочисті хвилини. На Центральній трибуні — керівники партії і уряду НРБ, почесні гості фестивалю, члени Міжнародного підготовчого комітету, глави молодіжних делегацій.

Звуки фанфар... Міцно взявшись за руки, на стадіон прямують юнаки і дівчата в яскравих національних костюмах. Це — лауреати міжнародних художніх конкурсів фестивалю. Вони дадуть великий заключний концерт — оспівують дружбу і єдність. І перше слово, перша пісня, що пролунали цього вечора, були присвячені героїчному В'єтнаму. Оплесками зустріли присутні виступ об'єднаного ансамблю ДРВ і Національного фронту визволення Південного В'єтнаму. З великим успіхом виступили посланці СРСР і Болгарії, Польщі і ОАР, НДР і КНДР...

На полі стадіону під бурхливі оплески виносять національні прапори країн — учасниць фестивалю. До мікрофону підходить президент Всесвітньої федерації демократичної молоді Родольфо Мекіні.

— Усі ми збережемо прекрасні спогади від Софійського фестивалю, — говорить він. — Ми, 20 тисяч юнаків і дівчат, які представляють мільйони, сказали рішуче «Ні!» імперіалізму і «Так!» — солідарності і дружби. Фестиваль

був найвеличнішою маніфестацією міжнародного руху молоді і студентів. В'єтнам і боротьба народів за свободу об'єднували нас, як ніколи. Ми підтверджуємо нашу обіцянку стати пліч-о-пліч з вами, в'єтнамські патріоти, коли вам це буде потрібно. Ми готові посилити великий рух солідарності з тобою, молоді, що бореться проти фашизму, проти військових диктатур, проти неонацізму в Європі, з вами, хто бореться проти імперіалізму і неоколоніалізму в Африці, Азії, Латинській Америці. Натхнення для нашої дальшої діяльності ми будемо черпати в солідарності і міжнародному співробітництві.

Виступає керівник делегації молоді і студентів Демократичної Республіки В'єтнам Та Куанг Тієн.

— В нашому серці назавжди залишаться спогади про численні прояви бойової солідарності мільйонів юнаків і дівчат з братніх соціалістичних країн, з усіх п'яти континентів. Дозвольте висловити глибоку вдячність молоді В'єтнаму нашим братам і сестрам в усьому світі за палку підтримку і дух інтернаціоналізму.

Ми, молоді і студенти В'єтнаму, пліч-о-пліч з усіма нашими співвітчизниками сповнені рішучості твердо йти вперед, не відступаючи ні перед якими жертвами, щоб довести нашу боротьбу до переможного кінця.

Потім виступив перший секретар ЦК Димитровської Комуністичної Спільноти Молоді Іван Панев. Від імені країни — хазяйки фестивалю він

висловив задоволення результатами форуму юності.

— Ми можемо з гордістю заявити що Дев'ятий Всесвітній фестиваль молоді і студентів закінчився повною перемогою нашого лозунга «За солідарність, мир і дружбу!». Ми не погасимо вогню, який зараз осяє наші обличчя, а збережемо його племінь у своїх серцях, і рознесемо його по всіх кінцях землі разом з нашою волею до солідарності, миру і дружби.

На трибунах вздовж рядів «течуть» вогненні ріки. Це — сотні болгарських факелоносців вітають дорогих гостей перед їх поверненням на батьківщину.

Секретар — координатор Міжнародного підготовчого комітету Жанна Діар оголошує Звернення IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, в якому відзначається, що фестивальний рух ще раз показав і покаже в майбутньому свій динамізм і свою життєвість.

Під звуки гімну НРБ і гімну демократичної молоді з прапорок спускаються болгарський прапор і білосніжний з п'ятиколірною ромашкою прапор фестивалю.

Темне небо прорізують яскраві промені прожекторів, і тисячами гірлянд фейєрверка осяєтся святкова нічна Софія. Це гостинна Болгарія салютує молодим борцям за щастя людства.

**Д. БОЧАРОВ, І. ВЕКСЛЕР,
І. ДОБРОТІНА, В. ЧАНТУРІЯ,
В. ЧУКСЕВ,
спецкори ТАРС.**

ЗВЕРНЕННЯ ДО МОЛОДИ СВІТУ

СОФІЯ, 7 серпня. (ТАРС). Учасники Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, який учора закінчився, прийняли Звернення до молоді і студентів усього світу. В ньому говориться, що зустріч у Софії — це найбільша демонстрація антиімперіалістичної єдності міжнародного молодіжного руху. Фестиваль показав могутність і згуртованість молодіжного і студентського руху в боротьбі проти злочинної агресії імперіалізму США у В'єтнамі, за перемогу в'єтнамського народу, за свободу, незалежність і мир.

Учасники зустрічі, відзначається у Зверненні, висловили бойову солідарність з арабськими народами — жертвами імперіалістичної агресії Ізраїлю, з африканськими народами, які борються проти португальського колоніалізму та расистських режимів у Південній Африці і Родезії, з народами Латинської Америки і Азії.

Учасники фестивалю закликали молоді світу зміцнювати єдність і солідарність в русі проти імперіалізму та його агресивної політики.

ОРДЕНИ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ

«Батьківщина-мати в небезпеці!». На цей заклик партії в роки Великої Вітчизняної війни відгукнулася мільйони радянських юнаків і дівчат. Кожний, хто носив білу серию комсомольський квіток, вважав за свій обов'язок бути там, де важче, де вирішувалася доля країни. Олександр Матросов, Юрій Смирнов, Віктор Талаліхін, Зоя Космодем'янська, Ліза Чайкіна, юні красодонці — ось далеко не повний перелік молодих героїв Великої Вітчизняної війни. Досить сказати, що тільки на Україні діяло понад 200 підпільних міських комітетів і райкомів комсомолу.

Не шкодували енергії для досягнення перемоги над смертельним ворогом трудівники тилу. На фабриках і заводах, на колгоспних полях працювали фронтові комсомольсько-молодіжні бригади, девізом яких було: все для фронту, все для перемоги! Комсомольці виступили ініціаторами багатогранного обслуговування. Кожний з них працював за двох, за трьох — за себе і товаришів, які пішли на фронт. Молоді патріоти зібрали і внесли в фонд оборони країни понад 800 мільйонів карбованців, створили фонд допомоги дітям-сиротам, до якого надійшло 308 мільйонів карбованців.

Подвиг молодих воїнів, партизанів, підпільників, трудівників тилу високо оцінили партія і уряд. За видатні заслуги перед Батьківщиною в роки Великої Вітчизняної війни проти фашистської Німеччини та імперіалістичної Японії, за велику роботу по вихованню радянської молоді в дусі беззавітної відданості соціалістичній Вітчизні ВЛКСМ у 1945 році було нагороджено орденом Леніна. Це третій орден на прапорі комсомолу.

На знімку: кращим орачам району секретар Новгородківського райкому КП України тов. Білоножко вручає нагороди.

Фото М. ВАРНОВИЧ.

Повідомляють з Петрового:

Комбайнер радгоспу «Маріампільський» Віктор Тимур на 185 гектарах намолотив 4088 центнерів зерна. Його колеги з колгоспу імені Карла Маркса Леонід Перчук та Леонід Медведенко мають відповідно: 240 та 3777, 203 та 3625.

З Онуфріївки:

Молодий жнець колгоспу «Україна» Олексій Коломієць разом із своїм помічником Володимиром Тютюнником з 250 гектарів зібрали 5347 центнерів хліба.

Полосник Павло з артілі «Родина» Кіровоградського району на 293 гектарах намолотив 4340 центнерів пшениці та ячменю.

А в колгоспі імені Петровського переможцем став комсомольсько-молодіжний екіпаж Олександра Красиліча та Василя Забарі. На 258 гектарах хлопці намолотили 4194 центнери зерна.

На конкурсі орачів Новгородківського району визначив переможцем тракториста артілі імені ХХІІ з'їзду КПРС Леоніда Максимова. За півтори години він виворав 1,45 гектара рілля. Друге місце виборов Віктор Павченко з колгоспу імені Кірова. Найкращим вручено цінні подарунки, грамоти райкому ЛКСМУ.

ЗНОВУ ПРИЄМНА ЗВІСТКА

Ще одна приємна звістка прилетіла на Кіровоградщину: танцювальному колективу Новоархангельського Будинку культури присвоєно назву «Самодільний народний».

Звання цілком заслужене. Керівник танцювального колективу Анатолій Кріпак, аматори сцени не день і не ходили по берегах Сіноухи, Ятрані в пошуках народних перлин. Вони з кожного танцю діли фольклорне зачароване добро традиції минулих часів і тісно переплели їх сьогоденням. Постановка кожного танцю — то не просто віртуозність, а справжній творчий ідейно-художній процес.

ЛЮДИ З КРАЇНИ МУЖНОСТІ

Н. КЛЬОВНА

ЗА РІКОЮ ПРУТОМ...

1.

Тихий вечір спадає на землю. На гладенькій поверхні Кременчуцького моря віддзеркалюються зорі. Раз у раз спалахують рожевим цвітом бакени. Ані сплеску ніде. І нараз тишу порушує чарівна мелодія. Вона — все ближче і ближче. І немає сумніву — гармонь...

Я повертаюсь від жінки, яка є матір'ю Героя. Я ще повна тими враженнями, які залишилися у мене від розмови

із старенькою. І не хочеться думати ні про що інше. Отак би слухати печальну пісню і згадувати усе розказане матір'ю. А потім повідати людям, повідати про людину, яка стала легендою.

2.

Була у нього мрія — велика і запальна. Сила була у нього — могутня, нездоланна. Була у нього земля — без кінця і краю. Земля, яку він захищав до останнього подиху.

Він загинув у 44-му, в далекій Румунії. В тому ж році він повернувся на рідну Наддніпрянщину безсмертною славою і живе в кожному, хто мешкає по вулиці, яка носить його ім'я, й живе в кожному, хто навчається в школі його імені. Хлоп'ята йому заздрають, юнаки вчаться у нього хоробрості, дівчата наділяють у мріях своїх ще небачених коханих його рисами.

Звати його Іван Кузьмич Конько. Народився в колишньому Табуриці. Загинув, коли минуло 24.

3.

Листи надходили додому рідко. В скупих армійських трикутниках сповіщав

неньку та дружину, що служить у Латвії. Служба нині тривожна. Бо у світі стало неспокойно. Німецьким фашистам, бачите, захотілося влади над усіма. Вже кілька років летить кров у Іспанії. Вся Європа зіщулилася від грізного передчуття.

А дома матінка, нишком змахнувши сльозу, щодня протирала новеньку гармонь. Любив її Іван. Йшов у армію — бережіть, наказав. Приїду, сина навчу грати, коли підросте.

4.

Важко було розпитувати Ірину Савелівну про Івана. Стара часто плакала. А ми її не втішали. Хіба ж можна було заспокоїти вічно болючу рану. Хвилювання проходило, і ненька довго розказувала про сина, про його дитячі і комсомольські роки, показувала давно пожовклі папірці. Це були різні документи, листи від бойових побратимів Івана. Зберігає вона і Указ Президії Верховної Ради СРСР про присвоєння сину посмертно звання Героя Радянського Союзу.

(Закінчення буде).

І. К. КОНЬКО.
Фото довоєнних років.

Таня Нікітіна — студентка четвертого курсу Кіровоградського медичного училища. Її канікули сповнені дитячим гамором, іграми, спортивними змаганнями. Ще б пак! Цього літа вона — справжня медична сестра в піонерському таборі імені Гагаріна (обком профспілки працівників комунально-побутових підприємств) і в тому, що всі хлопчики і дівчатка мають бадьорий настрій, пружні м'язи, гарний апетит — неабияка заслуга дівчини з медучилища.

Фото М. ЧЕРКАЄВА.

СТУДЕНТИ В ПІОНЕРСЬКИХ ГАЛСТУКАХ

КІЇВ, 8 серпня. (РАТАУ). Дванадцятирічного Сашка Дворак — випускника середньої школи з шахтарського міста Макіївки зараховано студентом механіко-математичного факультету Київського університету імені Т. Г.

Шевченка. Вже в чотири роки у хлопчика виявилися математичні здібності. Помітивши, як син легко робить різні обчислення і розв'язує арифметичні задачі, батько Сашка, за спеціальністю електрослюсар, почав поступово, без великих перевантажень прищеплювати хлопчикові любов до математики.

В сім років Сашко пішов до школи, зразу в другий клас. За п'ять років він закінчив десятирічку з срібною медаллю. Так само як до цього вчителі, високими математичними здібностями хлопчика були вражені і викладачі університету, де Сашка успішно склав письмовий і усний приймальні іспити з математики.

Успішно складає іспити на механіко-математичний факультет Київського університету імені Т. Г. Шевченка і незвичайна абітурієнтка Марина Бурик. Чотирнадцятилітня дівчинка цього року закінчила 53-ю кнївську школу, самостійно вивчивши програми другого і дев'ятого класів. За її розвитком уважно стежив батько, викладач Київського технологічного інституту легкої промисловості. Захоплення математикою не перешкоджає дівчинці любити літературу. Марина дуже багато читає і сама складає вірші.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 11 серпня. Перша програма. 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Теленовісти. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — «Знання». Науково-пізнавальна програма. (М). 10.30 — «В світі мистецтв». (М). 11.00 — «Новини будівництва». Кіножурнал. (М). 11.10 — Художній фільм. (М). 12.30 — «Для вас, жінки». Тележурнал. (Ленінград). 13.00 — Для школярів. «Веселі старты». (М). 14.00 — Сьогодні — День будівельника. «Наймириша професія». (К). 14.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Радар». (М). 15.00 — «Музичний кіоск». (М). 15.30 — «Сільський клуб». (Львів). 16.30 — Програма передач. (К). 16.35 — Телереклама. (К). 17.00 — Творчий вечір театру «На Малій Бронній». (К). 18.00 — «Станка більша від життя». Прем'єра телевізійного художнього багатосерійного фільму. Польща. IV серія. (М). 19.00 — Пошта «Голубого вогника». (М). 20.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 20.45 — Концерт оперети. (К). 22.30 — «Камертон доброго настрою». (К).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

НЕДІЛЯ, 11 серпня. 10.30 — Фільми для дітей. 11.00 — Художній фільм «Хто повернеться, долюбить». 12.30 — Телевізійний журнал «Для вас, жінки». (Ленінград). 13.00 — Для школярів. «Веселі старты». (М). 14.00 — Сьогодні — День будівельника. «Наймириша професія». (К). 14.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 15.00 — «Музичний кіоск». (М). 15.30 — «Сільський клуб». (Львів). 16.30 — Програма кольорового телебачення. 18.00 — «Станка більша від життя». Польський телевізійний фільм. IV серія. (М). 19.00 — Пошта «Голубого вогника». (М). 20.00 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 20.45 — Програма кольорового телебачення. (М). 21.50 — «Після про мє місто». (Мінськ). 22.30 — «Камертон доброго настрою». (К).

Редактор В. ПОГРІВНИЙ.

ТЕЛЕГРАМА-БЛИСКАВКА

МИСЛИВСЬКА УСМІШКА

«Васька, детка, рятуй мене нещасного, — писав своєму товаришеві Григорію Полетілю. — Я дістав тобі все — пороху сто грамів, шроту — третій номер, пшів, гільз. А до тебе велика просьба — негайно вдар телеграму. Ти ж знаєш, що 10 серпня починається полювання. А мєні якраз на зміну. Я до начальника: «Батечку, відпустіть на 10 серпня!» А він мені: «Вас, гавриків не злічити. Що ж по-твоєму — цех закрити?!» Так ти вдар телеграму. Мов, брат жениться. Кличемо на весілля. Зроби, детка. Гроші поверну пляшку особливої куплю, вік буду вдячний!»

Василь Далекій, сам запеклий мисливець, прочитав листа, зрозумів свого друга, покотив мотоцикла, завів і помчав на пошту. Але зміст телеграми вирішив підсилити. Що там — весілля? Кого ним здивуєш? Тут треба так, щоб аж мороз пройняв. І він швидко застрочив ручкою-автоматом по бланку: «Блискавка. Кіровоград. Бобринецька, 5, Григорію Полетілю. Негайно виїжджай. Теща впала з горища. Переламала обидві ноги і вибила три ребра. Твій брат Василь Далекій!»

Телеграма прибула в Кіровоград вчасно. Зв'язків в той день працювали чудово. Та вдома у Григорія була лише

його дружина. Вона схопила телеграму і помчала на автобусну станцію. Вона плакала всю дорогу, вона з-за сліз світу не бачила. Відстань від зупинки (два кілометри) здолала хвилини за десять. І мало не збожеволіла. Мати — здорова-здоровісінька — йшла з городу з повним фартухом червоних помідорів. Розцілувала її, і, не сказавши й слова, вернулася у місто.

Вона дуже добре зрозуміла, що то за телеграма. Замкнула на десять замків рушницю, все мисливське причадила, і, втомлена від пережитих хвилювань, упала на ліжку й заснула. Телеграма-блискавка впала з її руки на підлогу.

Прокинувшись — і очам не повірила. На столі торт, пляшка вина; кільцями ковбаса, а біля неї — Григорій.

— Не хвилюйся, дорога. Телеграма — то спеціально ми з Ваською обтяпали. Я вже й на заводі був. Відпустку дають... Вставай, повечеряємо. Та й буду збиратись у дорогу...

Ну що ти йому скажеш? Впяляти б, потрошити б його ружжо... Але ж і торт не забув принести, і вечерю зготував. І врешті... Не була б і вона дружиною мисливця:

— Лізь, поганець, за комод! Там ключі від твого причадила!

Микола СТОЯН.

І сміх, і гріх

ДИВАК

— Пробач, яка у тебе жінка?
Брюнетка, може, чи блондинка?
— Дивак! Я скоро вже помру,
А все ніяк не розберу.
Вона буває всяка в мене:
Руда, червона і зелена,
І попеластою була.
А зараз... чорна, як смола.

ПОРАДИЛИ

— Одружуйся! — порадили Хомі, —
В сім'ї, ти знаєш, радощі самі.
— Та я не проти, — хмуриться Хома, —
Сім'я — це справді річ велика.
Аби ж то жінка трапилась німа,
Чи хоч, принаймні, без'язика.

ФАНАТИК

— Добрі люди, дайте раду!
Чоловік, — хоч сядь та й плач, —
Гідить вже з Кіровограду В Київ на футбольний матч.
Борис ЧАМЛАЙ.
с. Лісне
Кіровоградського району.

СПОРТ

ПЕРЕМОГА МОЛОДИХ РАДЯНСЬКИХ БОКСЕРІВ

Дев'ять золотих, чотири срібних і дві бронзові медалі — такий переможний підсумок молодих радянських боксерів у міжнародних змаганнях «Олімпійські надії», які закінчилися у Ленінграді.

ПІВФІНАЛИ — В БАКУ І ТАШКЕНТІ

Спортивно-технічна комісія Федерації футболу СРСР провела у четвер, 8 серпня, жеребкування місць, де навіть відбудуться півфінальні матчі розіграшу Кубка СРСР. Ось його результати: 26 серпня в Баку футболісти місцевого «Нефтьч» приймуть команду московської «Торпедо». В цей же день у Ташкенті «Пахтакор» зустріниться з спортсменами донецького «Шахтаря».

Фінальний матч буде проведено 8 листопада у Москві. (ТАРС).

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 7

оголошує додатковий прийом учнів на 1968-69 навчальний рік по професіях:

бригадири по поточному утриманню колії (строк навчання 1,5 року);
складачі вагонів (строк навчання — 2 роки);
слюсарі по ремонту вагонів і автогальм (строк навчання 1,5 року);

електромонтери освітлювальної мережі (строк навчання 1,5 року).

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 23 крб. 50 коп. на місяць і гуртожитком.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Знам'янка, вул. Розн Люксембург, 6.

ДИРЕКЦІЯ.

АДРЕСА: ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ. г. Кіровоград.